

SVATY

FLORIANE

PANU FRANTIŠKU CRHÁKOVI

Ex Episcopali Consistorio Brunensi.

Brunae die 28. martii 1946.

Nrus 3881.

Nihil obstat.

Dr. Carolus Skoupý,
censor ex officio.

Imprimatur.

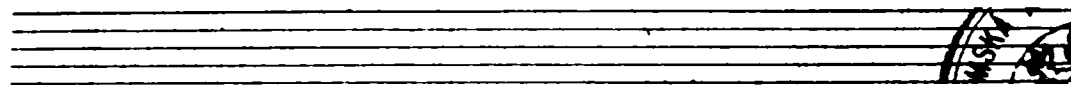
Dr. Josephus Kratochvíl,
Vicarius Capitularis.

slova: K. Miklík.

Svatý Floriáne!

hudba: Jos. Kuhn

(Lidová píseň)

Svatý Floriáne znamenitý pane!

Robils nepřátele císařovy šouře

poslední
Paměť, 1875.

Gom prof. Miklíkovi k narozeninám zaslal prof. Kuhn

Svatý Floriane,
znamenitý pane,
bývals generálem
v císařské obraně.
Pobils nepřátele
císařovy stkvěle,
potom však i v pensi
hlídals říši bděle.

Jednou uslyšel jsi,
že tvoji vojáci,
kterés brával s sebou
na válečnou práci
sedí ve vězení
v Lorchu na radnici
pro Kristovu víru
jako učedníci.

Pravils: Milí braši,
ať vás nezastraší
násilí a hrozby
proti víře vaší!
Budem bít se spolu
za slavnou korunu,
kterou chce nám dáti
Pán Bůh s nebes trůnu.

Do Lorchu šels potom
o Kristu svědčiti.
Bířice jsi potkal,
kteří měli jíti
hledat učedníků
po širé krajině,
před soudce je vodit,
lidičky nevinné.

Stihatelům pravils:
Kampak, bratří, jdete? —
Slídit po křesťanech! —
To i mne si vemte! —
Nelze, Veliteli!
neruš se v své chůzi! —
Ale vždyť jsem křesťan
jako moji druzi! —

Sebrali tě s sebou
kvetoucí Jinochu,
vlekli před náměstka
Akvilína v Lorchu.
Akvilín ti vece:
Copak, Generále?
Přece jako voják
poslouchávals krále! —

Císaři jsem sloužil
s velkou upřímností.
Dny jsem pro něj dloužil,
v námahách se soužil.
Modlami však zhrdám,
jsou jen prach a bláto.
Ctím a nad vše cením,
co je vskutku svato! —

Do krve ho zbijte! —
Akvilín děl katům,
biči záda zryjte,
ranami pokryjte! —
Katani tě rvali,
ty jsi neodmlouval,
ran ti přidávali,
ty však jsi necouval.

Soudce se rozhorlil,
dal tě mrskat znovu:
ty jsi se jen modlil,
stál jsi jako z kovu.
Soudce naposledy
pohrozil ti tedy:
Nechceš sloužit modlám?
utopit tě hodlám! —

Sloužit Césarovi
rozkoší mou bylo,
v bitvách se mé srdce
ve všem zocelilo.
Smrti se nebojím,
nelekám se vody,
snesl jsem na vojně
všecky nepohody! —

Přivažte mu balvan
na odbojnou šíji:
do Enže ho vhodte,
ať ho vody skryjí!
Ať ho lidské oko
víckrát neuvidí,
ať už o něm nezví
nikdy nikdo z lidí. —

Kámen přivázali
potom ke tvé hlavě,
ty jsi jen však prosil
o strpení, pravě:
Nechte promluvit mne
s Kristem Samovládce!
Že smím za něj umřít,
tomu vpravdě rád jsem! —

Slavný Floriáne,
hodinku jsi prosil,
potom nikdo z katů
už se nehonosil,
že tě svrhne s mostu
do hlubiny chladné;
nikdo neměl k tomu
odvahy už žádné.

Jenom jeden pohan
jehož Satan zplodil,
tebe nelítostně
do propasti vhodil.
Hned však pochopovi
na oči tma padla,
síla v údech klesla,
ruka hrůzou zvadla.

Zato milostivé
vody řeky divé
na místo tě nesly,
kde tě oko zřelo;
tvoje mrtvé tělo
římský orel chránil,
před hmyzy a dravci
ostatky tvé bránil.

Nato zbožná žena,
tebou poučena,
pohřeb důstojný ti
vystrojila mile.
Pramen vyprýštil se
blízko tvého hrobu,
který léčil mnohou
nehodu a zlobu.

Svatý Floriáne,
znamenitý pane,
slepoty nás zbavuj,
kroky naše spravuj!
Zaháněj nemoci,
chraň nás od zlé moci,
od bílého rána
až do černé noci.

Voda tvá ať kane
na ohně vezdejší,
ať nás hasit učí
plameny tmy vnější!
Vévodo nevinný,
chraň nás těžké viny,
dej, ať včas smyjeme
všecky své proviny!

1945

Dr. Konstantin Miklík CSsR

S dobrými zůstatí dobrým, hodno jest zajisté chvály,
chvalnější však je to dobro, jehož se nabývá v boji.
Uprostřed pohanů žije Florian ve víře stálý,
vojínům ze svého pluku přeslavné vítězství strojí.

Čtyřicet bylo těch mužů zákonem propadlých smrti,
poněvadž drželi víru přijatou od Floriana,
nestrachují se kata, který zle tělo jim drtí,
copak ta smrt, jen když duše Kristem je korunována!

Vidí to velitel jejich, chválí je křesťany křesťan,
sám se k nim udatně hlásí, zrovna tak trpěti touží;
ihned ho biřici vlekou, pruty je krvavě trestán,
on, který císaři věrně, věrněji Bohu však slouží.

Obětuj, vojvodo, modlám, pokloň se Jupiterovi,
že ti byl v bitvách vždy přízniv, slávu žes zveličil Říma,
božský ti Dioklecian důkaz dá milosti nový,
silný buď, nevytáčeš se, přiznej se k císaři zpřímá!

Legiím velel jsem, nikdy v ničem jsem nezradil pána,
jakož nám křesťanům káže povinnost k vrchnosti svatá,
avšak též imperatoru všechna moc Bohem je dána,
Boha jest poslouchat nejprv, vždycky a do vrchovata.

Rouhá se člověk ten, slyšte! Však mu to hrdinství zchladne!
Ostřete dubový sochor, vražte jej zezadu v plíce,
ať mu ten chochol i s řečí pod nohy v Noriku spadne:
žádá-li bezbožnost mnoho, měj toho desetkrát více!

Krve proud vytryskl vřelý z úst i plic Mučedlníku,
ale on pevně dál stojí, zrak zvedá k nebi a tiše
pohlíží na katy vrahy, šeptaje modlitbu důvě;
najednou jakoby svět se zastavil, sotva co dýše.

První teď Akvilín prefekt ruší tu posvátnou chvíli:
Ještě máš horkosti v sobě, že by se kázat ti chtělo?
Na to mu Florian praví: Ano, mám natolik síly
z plamene svatého Ducha, že mi až rozkvétá tělo!

Hleďme ho! na to zas prefekt: Ať tedy voděnka zchladí
žár toho zpupného srdce! Třeba nám vysuší řeku!
Hoďte jej v Enži! Ať si jen vyhraje, na co si vsadí! —
Na most jej pochopi vedou. Sláva ti, sláva ti, reku!

Kdopak to jaktěživ slyšel? Kdo to zde propadá soudu?
Prefekte, vidíš? Tam dole, toť přece oběť tvé zlosti,
bezvládné patrně tělo pluje teď navzdory proudu
ve směru Říma, ó dosti, dosti té mágie, dosti!

Celý soud řítí se zpátky, Mučedník vítězství slaví,
balvan v té bystřině velký katafalk jemu tam chystá,
s oblačných výsostí orel sletuje, mrtvého zdraví,
do kříže rozpřáhá křídla, chráně tak živý úd Krista.

Hrotek v své pravici třímej, vítězi nad žárem hříchu,
ulívej naše `zlé vášně, smyslná pohnutí těla,
na uzdě udržuj jazyk, vzpouru tlum, kroť naši pýchu,
Bohu ať sloužíme, Jeho po vzoru tvém ať jsme zcela!

Dušíčkám ochlazuj oheň v propasti Očistce tmoucí,
obzvláště takovým, jež jsou nám blízké duchem či krví,
přátelé, kterým jsme dlužni za jejich oddanost vroucí,
ti ať jsou vysvobozeni před námi, z ostatních první!

Za to tě prosíme také, ohnivý uragan války
zhasit rač lijákem přímluv, očím dej pokání slzy,
Božího smíření duha rozkleň se nad všechny dálky,
staň se tak, Orodovníku, staň se tak, staň se tak brzy!

Psáno na jaře 1944

Jakub Deml

Ty, jenž jsi vládl mečem svého pána,
vzdal jsi se ho pro výborný meč Krista,
zřekl ses světa pro duši křesťana,
touže po smrti, již Bůh věrným chystá.
Dej, ať tvá víra v našich duších plane,
vojíne Kristův, svatý Floriane!

Ty, kterýs jiným hlásal pravdu Boží,
získávals duše apoštolským dílem,
tělo, svět, ďábla maje za podnoží,
pomáhej nám též v žití Bohu milém,
usmiř nás s Kristem, bratry rozhněvané,
křesťane hrdý, svatý Floriane!

Na smrt jsi kráčel, neotřesen v duši,
dychtivě život obětovals Pánu,
jak se na světce mučedníka sluší,
že i kat váhal zasadit ti ránu.
Vypros nám milost smrti odhodlané,
křesťane hrdý, svatý Floriane!

Když katané tě v řeku pohodili,
rozhněvaná se vztáhla Boží ruka
na jejich oči, jež se oslepily,
za tvoji smrt, za tvoje svatá muka.
Pohlédni na nás válkou utýrané,
vojíne Kristův, svatý Floriane!

Tělo tvé pluje v jarním Enže proudu,
balvan je v úctě na své lokty zdvíhá,
s nebe se snáší orel, svědek soudu,
nad zlobou pýchy, kterou kletba stíhá.
Z perutí orla prudkost ducha vane,
hrdinství tvého, svatý Floriane!

V podobě kříže nad tvým tělem stojí,
rozpíná křídla, proti šelmám brání,
zbožná tě najde žena, pohřeb strojí,
začíná slávu tvého uctívání.
Kříž Kristův nechť se spásou naší stane,
křesťane hrdý, svatý Floriane!

Národ náš chválí tebe, slavný reku,
neb i my máme mučedníka víry,
jenž jako ty svou smrtí uctil řeku,
v lásce k Ježíši jak ty neznal míry.
Chraňte nás, dítky vlasti požehnané,
Jene z Pomuku, svatý Floriane!

Čtvrtého dne máje. V Lorchu, v Noriku Ripenském svatého Floriána mučedníka, který za Diokleciána císaře, z rozkazu Akvilína vladaře s přivázaným na hrdlo kamenem do řeky vhozen jest.

(Římské martyrologium)

(Drahý kus jeho těla Karlem IV. léta Páně 1372 přinesen jest do Pražského kostela)

Modleme se:

Bože, jenž nás slavností svatého Floriána, mučedníka svého, obveseluješ, propůjč milostivě, abychom, jehož slavné vítězství ctíme na zemi, s ním radovati se zasloužili v nebesích. Skrze Krista Pána našeho. Amen

(Církevní modlitba)

